

Csábi

A csábi plébániaközösség lapja

V. évf. 3. szám

2012. Karácsony

OSZTOZZÉK KRISZTUS A MI EMBERSÉGÜNKBEN

Áldott Karácsony! Végre már magunk után tudhatjuk az adventi előkészületeket. Most már megünnepelhetjük Jézust, aki testté lett. János szavai titokzatosak és teli vannak csodával és mi nem fogjuk azokat teljes mértékébe soha megérteni. A mi szent és megközelíthetetlen Istenünk – a mi fenséges és mindentudó Teremtőnk – nem hagyatkozik az emberi logikára. Nem várja meg még észbe kapunk és visszatérünk hozzá, hanem Ő maga alázkodik meg és jön hozzánk. Nem kell a világ széléig elmennünk, hogy megtaláljuk az Isten. Nem kell lemondanunk sem ételről, sem alvásról. Nem kell, hogy nehéz teológiai kézikönyveket olvassunk át, hogy megtaláljuk hozzá az utat. Nem szükséges minden időnket formális imákkal tölteni. Hiszen az Isten velünk van!

Az Isten emberré lett és egyszerű életet élt, mint mi mindannyian és azért megtalálhatjuk őt itt és most, bárhol is vagyunk. Viccelődik velünk az asztalnál,

fogad szereteteink ölelésében, hallgat, amikor egyszerű köszönetet mondunk, de akkor is, amikor a legmélyebb vágyainkról beszélünk. Rátalálunk az alvó gyermek ártatlanságában, a hópehely bonyolult összetettségében, egy nem tervezett találkozó meglepetésében vagy éppen egy ismert betlehemi ének verssorában. Hogyha némileg enyhítünk a tempón, ma is élvezhetjük jelenlétét.

Ez a kulcs az egész keresztény élethez. Megújul a szentségek által, mert bennük érintjük meg Jézust. Az ő parancsainak útján járunk, mert ő maga is végig jött rajta, hogy együtt lépkedjen velünk. Tanuljuk meg szeretni a legellenzesebb embereket is, mert Jézus mindannyiunkért meghalt, szeretetből irántunk. Igyekezünk a végsőig kitartani, mert Jézus átment a halálból az életbe egy olyan testben, mint a miénk.

Az egész világegyetem Ura egy neked közeli helyet talált lakóhelyül – a te szívedet. Ne kerüld el őt.

(Az „Ige köztünk” alapján)

VELÜNK TÖRTÉNT...

TEMPLOMBÚCSÚ

Mária Szent Nevének ünnepe egyház-községünkben egyben templombúcsúnk napja. Az idei évben szeptember 16.-án ültük meg azt a ünnepet. Az ünnepi szentmise főcelebránsa ft. Pintér Miroszlav, lévai káplán volt, aki mint újmiséis látogatott haza és egyben ő volt az ünnepi szónok is. Szentbeszédjében gyönyörűen rámutatott a Krisztushoz vezető útra, amely Márián keresztül halad. Egyben buzdítást kaptunk arra is, hogy a nehézségek azok a kereszték, amelyekről Szűz Mária sem volt mentes. Legyen mindig erőnk és türelmünk ezeket viselni. A szentmisében fő szerepet vállaltak a bér málkozók is – ministráltak, áldozati adományokat vittek vagy pedig az énekarban szorgoskodtak. A vándor Szűz Anya szobra volt áldozati adományként az oltárra helyezve, amely immár harmadik esztendeje keresi szállását otthonainkban.

VIZITÁCIÓ A MÁRIA LÉGIÓ PRAESIDIUMÁBAN

Szeptember 17.-én vizitáción vettek részt a csábi Örömrünk Oka Praesidiumában a Zselízi és Garampáldi Mária Légiós testvérek. A heti összejövetelt megtartva az ülés a hagyományokhoz híven

zajlott le, miközben a vizitáló testvérek, bekapcsolódva az ülés programjába, szemügyre vehették az apostolkodásunk pozitívumait és negatívumait. Természetesen egymástól tanulva örömmel osztottuk meg tevékenységünk és apostolkodásunk örömeit és bánatait.

MINISTRÁNS ÉS FELOLVASÓ AVATÁS

Az új tanév kezdetével megújul ministráns és felolvasó szolgálatunk is. A legfiatalabbak, a negyedikes veszik át a staféta botot az immáron középiskolás diákoktól. Szeptember 23. ünnepélyes keretek között avatta fel lelkiatyánk a négy ministráns jelölt fiút – Balga Dominikot, Bariak Lúbot, Híves Bálintot és Martin Dávidot, valamint a három felolvasó jelölt lányt – Baráth Szofiát, György Barbarát és Nászali Krisztínát. A szolgálatra jelöltek ígéretet tettek, hogy szolgálatukat hűségesen fogják végezni és szeretni fogják az Urat. A szentmise keretében már aktívan vettek részt – a lányok felolvasták az egyetemes könyörgéseket a fiúk pedig az áldozati résztől körül állták az oltárt.

KÖZÖSSÉGI ÜNNEP

A Mária Légió csábi Örömnök oka praesidiuma ismételtén ünnepelt. Fennállásának negyedik esztendejét ülték meg a testvérek szeptember 23. a délutáni órákban. A közösségi programra meghívást kaptak a segéd imádkozókon kívül mindazok, akik szimpatizálnak e közösséggel. A bevezető imában – melynek keretén belül elimádkoztuk a rózsafüzért – filmvetítésre került sor. „Az irgalmasság üzenete” c. Faustyna Kowalska lengyel szerzetesnővér életének töredékét láthattuk. Rengetek gyönyörű gondolat hangzott el a filmben, amikor a nővér társai, majd a betegség és szenvedések támadása mellett kitartott Krisztusban vetett hite mellett és továbbította számunkra jelenéseinek üzenetét. A film után agapéra került sor, a több mint ötven megjelent testvér kötetlen szórakozással zárta az ünnepélyt.

A FELTÁMADÁSI JELVÉNY ISMÉT CSÁBON...

Október 1. – immár másodízben – került el egyházközségünkbe a feltámadási jelvény, amely kifejezi hűségünket Jézushoz, hogy evangéliuma áthassa családi, munkahelyi, iskolai, baráti, település-közösségi, nemzeti és a sorsközösségű népek közötti életünket. Ez a jelvény végigjárja a Kárpát-medence magyar lakta vidékeit és Csíksomlyóra

tér vissza. Minden egyházközség egy emlékszalagot helyez rá.

A hétfői szentmise előtt Óvárból érkezett Csábra a Feltámadási jelvény, amelyet ünnepélyes keretek között, népviseletbe öltözött fiúk és lányok adták át lelkiatyánknak óvár polgármesterével az élen. A szentmise után felkerült az idei emlékszalag a jelvényre, amelyet a Mária Légió tagjai hímeztettek rá e szavakkal: „Csíksomlyói Szűzanya, könyörögj érettünk. Imádságos lelkülettel a csábi hívektől”. A Mária Légió tagjai voltak azok is, akik a Feltámadási jelvény emlékkönyvébe bejegyzést írtak egyházközségünk nevében.

A BÉRMÁLÁS SZENTSÉGÉNEK KISZOLGÁLTATÁSA

Október 6. – négy év után – negyven fiatal részére volt kiszolgáltatva a bérmálás szentsége egyházközségünkben. A fiatalok egy éven keresztül készülődtek a Szentlélek méltó fogadására, több féle módon – előadások, összejövetelek, lelki megújulás és programok formájában. Az ünnepi szentmise két nyelven folyt, amelynek főcelebránsa és egyben a szentség kiszolgáltatója ft. Mahulányi József püspöki helynök, ipolysági esperes volt. Szentbeszédében buzdította a bérmálkozókat a méltó, tanúságot tevő keresztény életre.

JUBILEUMI HAJNALOK VÖLGYE

Csáb immár 5. alkalommal adott otthont Szlovákia egyetlen kortárs kórusfesztiváljának a Hajnalok völgyének 2012. november 10. a csábi római katolikus templomba.

A minden eddiginél színvonalasabb műsorban összesen 7 ősbemutatót hallhattunk Magyarországról, Szlovákiából és Dél-Koreából. A szervező kórus mellett olyan kiváló meghívott együttesek léptek fel, mint a komáromi Concordia Vegyeskar, a budapesti Discantus Énekegyüttes, valamint az MR Gyermekkórus (Magyar Rádió).

A zsűritagok ismét neves nemzetközi szakemberek voltak. A Hajnalok Völgye 5 fesztivál díját nyerte Tóth Péter: Buborékok a közönségdíját pedig szintén Tóth Péter: Pénteki ima nyerte.

EMLÉKEZTÜNK ...

November 1. falunk polgármestere Martin László és a képviselő testület tagjai ünnepélyes keretek között

megkoszorúzták Szeder Fábián – bencés tanár, néprajzkutató és az I. és II. világháborúban elhunyt katonák emléktábláját. A koszorúzást rövid vers és ének előzte meg a helyi alapiskolás diákok előadásában.

SZENT MIKLÓS ÜNNEPE

December 5. – szent Miklós püspök ünnepének előestéjén – a diákszentmise után ismételten elérkezett hozzánk a Mikulás. Izgatottan várta őt kicsiny gyermek és felnőtt ember egyaránt. Kosarából előkerültek a jutalom csomagok a ministránsoknak és felolvasóknak szorgalmas szolgálatukért a legkisebbnek pedig az édességek. Az idén mindenki kapott apró ajándékot, aki csak eljött. Köszönet minden bőkezű adakozónak és főleg annak, aki örömet tudott szerezni azoknak, akik őt nagyon várták.

KÉZMŰVES FOGLALKOZÁS

A karácsonyi előkészületek már

hagyományosan, minden évben, a kézműves foglalkozás jegyében zajlanak. A zord idő ellenére mégis akadtak bátrak, akik az ónos esővel felvették a versenyt és elindultak szorgoskodni és így is másoknak örömet szerezni, hiszen a kézműves műhelyben karácsonyi üdvözlőlapokat készítettek. Ezt pedig a szokásos közös játék követte. Elégedetten távozott mindenki, hogy nemcsak szórakozott, de örömet is tudott szerezni másoknak.

A GYÉMÁNT – A SOHA EL NEM MÚLÓ SZERETET JELKÉPE

Pajer József és felesége Mária 60 évet éltek meg közösen boldog házasságban, pontosan 21 900 napot. Ezt a nem mindennapi eseményt – gyémántlakodalmukat - hálaadó szentmisével köszönték meg az Úrnak. Örömmel tekintenek vissza ezekre

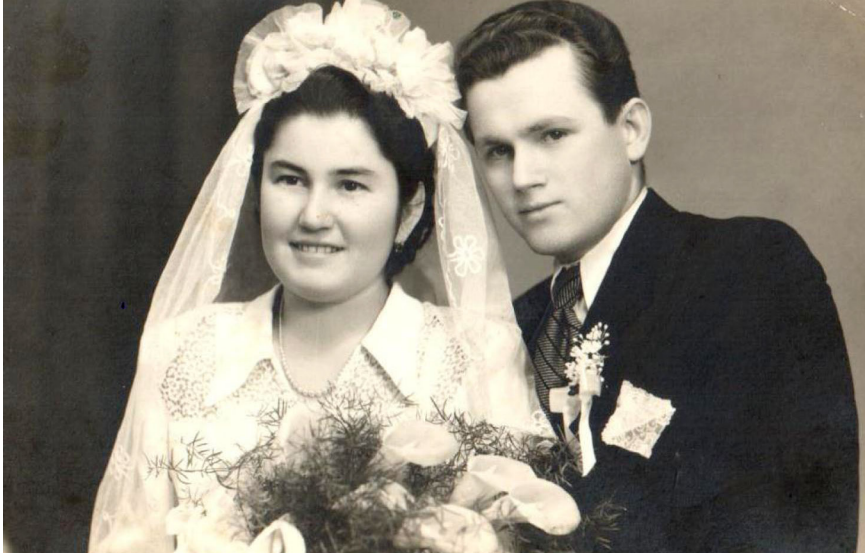

a napokra, évekre és derűs arccal, jó humorral mesélnek a múltról és jelenről.

Hogyan kezdődött el minden?

Mivel egyidősek vagyunk, egy osztályba jártunk és már nyolcadikos, kilencedikes korunkban kezdtünk barátkozni és közelebből ismergetni egymást. Unger tanítóúr már előre emlegette, hogy a Pajer Józsi nagyon jó gyerek, jó tanuló, őt válasszam – említi Mariska néni. De a kilencediket már nem tudtuk együtt járni, mivel Józsi bácsit Csunderlík jegyző kiválasztotta maga mellé írónak. De ennek ellenére mi nagyon felfigyeltünk egymásra. Mivel mély vallásos nevelésben részesültem, szüleim nagyon akarták, hogy jó, vallásos fiút válasszak magamnak. Az alapiskola elvégzése után én nem mehettem tovább tanulni, odahaza kellett segédkezni a család, gazdaság körül. Józsi bácsi pedig két évig a jegyzőnél dolgozott ez után pedig a

járási hivatalba.

A lakodalmunk **1952. október 28.-án** volt és rá nemsokára be kellett két évre rukkolnom katonának Homonnára – nyilatkozik Józsi bácsi. Mariska- néni már nagyon hiányolt itthon, mert három hónap után sem jöttem haza és ő már nagyon sírdogált, hogy a berukkolt katonák közül már mindenki volt itthon, csak én nem. Ezért elmentem az századparancsnokhoz kérvényezni a hazajöveletemet és ő aztán elengedett három napra. Mivel fontos funkciót töltöttem be a században, nem igen jöhettek gyakran haza. A katonaság után folytathattam a munkámat a járási hivatalban. Még bevonulás előtt szüleim elkezdtek építkezni és mikor leszereltem, akkor fejeztük be a házépítést, de abban az időben nagyon meg kellett küzdeni az anyag beszerzéssel. De hála az Úrnak, sikerült.

Milyen körülmények, szokások voltak

abban az időben?

Mivel Csábon működött a nők részére a Mária Kongregáció, Solymosi lelkiatya idejében, mi voltunk az utolsók, akik Szeplőtelen fogantatás ünnepén letettük a fogadalmat. Mikor a lakodalmam volt – nyilatkozik Mariska néni, a Mária zászlajával jöttek a menyasszonyé az utcán, Mária énekeket énekelve és így kísérték a menyasszonyt a templomba ahol a főnöknő várt a Mária oltáránál és elbúcsúztatott a hajadon élettől. A nő fény odavezetett a vőlegényemhez.

Mikor férjhez mentem, alkalmazkodtam a család hagyományaihoz és nagy becsben tartottak engemet a férjem szülei. Nagyon tiszteltem őket ezért, mert szüleimmel csak 18-évig éltem, de övelük egészen 45 éven keresztül.

Józsi bácsi nyilatkozik, hogy nagy szenvedélyévé vált a futball. Edző voltam, benne voltam a vezetőségbe

és gyakran itthon hiányoltak, főleg vasárnap délután. De hétfőn aztán már megbocsátottunk egymásnak és minden elsimult – nyilatkozik.

1960-ban megszületett a lányunk – Editke-aki a családuk szeme fénye lett. Férjhez ment és két unoka született – Adrika és Gábor. Már most pedig dédnagyszülők vagyunk, mivel Budapesten él az unokánk a családjával és a kis dédunokával Pannikával. Most már ő lett szemünk fénye és a mi mindenünk.

Miből merítettek erőt a gondok, bajok eljövetelekor?

Mint minden családban, nálunk is akadtak gondok, bajok, problémák. Erőt a hitünkől merítettünk. A megbocsátás volt a számomra mindig a jelmondat, amivel érveltem. Amikor én is kis korom óta nagyon vallásosan nevelt és ő volt az én példaképem, mivel előimádkozó volt a templomban – mondja Mariska néni. A férjemmel együtt mi is igyekeztünk a családot vallásosan nevelni. Naponta imádkozzuk a rózsafüzért és most már, mivel előimádkozó vagyok én is, sokkal több időt kell távol lennem és több időt kell a templomban töltenem.

Józsi bácsi is nagyon vallásosan volt nevelve és a szenvedélye ellenére – amint említettük a foci volt – sosem hagyta ki a szentmiséket. Több éven keresztül az egyházi tanács tagja volt és bőven kivette munkáját az egyházközség életében – csak a Passiót említve – húsz éven keresztül Júdás szerepét töltötte be. Még a pártba való belépését is visszautasította a hite végett.

Mi változott meg azóta?

A szeretet nem hűlt ki most sem, annak ellenére hogy már hatvan esztendeje

együtt vagyunk. A betegségekben is mindig kitarítottunk egymás mellett, egymást segítjük az itthoni munkákban, igyekszünk elkísérni egymást az orvoshoz, és amiben csak lehet kiegészítjük egymást... - nyilatkozzák közösen.

A szeretet mindent legyőzött.

Mi a jó házasság titka? Hogyan lehet eddig kibírni egymás mellett?

Kölcsönös szeretet, hűség és a megbocsátás. A férjemre mindig feltekintek és igyekszünk mindenben megegyezni. Mindig azt vallom – mondja Mariska néni, hogy a férj legyen a családfő és ő legyen a tekintély a családban.

Mit üzenének a mai fiataloknak, családoknak?

Tartsák meg a hitet, legyenek türelemmel egymáshoz és az első szöváltás után ne az elváláson gondolkodjanak. A gyermekek igénylik mindkét szülő jelenlétét, szeretetét ezért ne adják fel olyan hamar és tartsanak ki jobban - rosszban.

A gyémántlakodalmasoknak továbbra is kívánunk nagyon szép napokat, esztendőket vidámságban, jó egészségben és Isten áldásával ékesítve, hogy hivatásukban legyenek mindannyiunk számára példaképpé hitközségünkben.

Balga Jácinta

REJTETT TEHETSÉGEK

Folytatjuk sorozatunkat tehetségeinkről. Filip Ferenc-né Ilona ezt nyilatkozta hobbijáról:

ÍGY KEZDŐDÖTT

A hosszú téli esteken vissza-vissza gondolok a gyermekkoromra. Mint minden kisgyerek, én is kíváncsi és csacsogó voltam. Sokszor néztem édesanyámat, ahogy kötött, varrt, horgolt. Szerettem volna én is kötni, vettem hát két szöveget és azzal szurkáltam, bökdöstem a pamutot. Később édesapám az esernyő drótyjából csinált kötőtűt, és azzal tanultam meg kötni. Így kezdődött a kézimunka iránti szenvedélyem.

Az első munkám egy sál volt, majd követte a többi. 15-16 éves voltam, amikor az első terítőt horgoltam (látható a képen). Majd jöttek a gyerekek, unokák és én minden szabadidőmet a kézimunkának szenteltem. Most, hogy már időmilliomos vagyok, rengeteg zoknit kötök,

angyalkákat, harangocskákat horgolok, ezekből sokat elajándékozok. Így a kézimunka testileg, lelkileg megnyugtat. Amilyen szeretettel ajándékozok, olyan szeretettel kívánok minden jóakarátú embernek áldott Karácsonyt.

Filipné

A második rejtett tehetségünk „rejtett” kíván maradni ami a nevét illeti. Kézügyessége viszont nem marad előttünk rejtve, hiszen olyan dolgokat készít, ami most az adventi időben otthonainkban nem hiányozhat – adventi koszorúk, díszek és karácsonyi kiegészítők. Több ideje annak, amikor megtanulta ezeket a kedves dolgokat készíteni egy egyszerű sodrott újságpapírokból, amit aztán befestett. Örömmel ajándékozta és díszíti vele saját otthonát is.

KARÁCSONY A GYERMEKEKNÉL

A Karácsony a várva-várt ünnep mindannyiunk számára. Sok meglepetéssel, hagyományokkal és a szeretet megnyilvánulásaival van teli a hosszú decemberi hónap, amit talán a legjobban a gyermekek várnak. Hogyan is készülnek ők, a legkisebbek és mit jelent számukra a karácsony? Erről beszélgettem velük a hittanórák keretében az óvodában, majd az alsó tagozaton, ahol igyekeztem gondolataikat és rajzaikat megörökíteni.

Balga Kristína – Karácsonykor süthetünk mézeskalácsot, amit kidíszítünk, nagyon várom a Jézuska születését és várom, hogy sok-sok játékot kapjak ajándékba.

Balga Viktorka – szeretem a játékokat, a csillogó karácsonyfát.

Balga Melani – Karácsonykor csinálhatunk hóembert.

Filip Vanda – a Karácsonyt már nagyon várom, hogy legyen karácsonyfánk és sok játék alatta.

Boros Sofia – a Karácsonyt nagyon várom, mert díszíthetem a fát.

Peterec Dominika – várom a Karácsonyt, hogy megszülessék Jézus és azt is várom, hogy a testvérkémnek hozzon a Jézuska kis autót.

Drdanko Rebeka – szeretem a Karácsonyt, mert a Jézuska hoz ajándékokat

Jaros Olivér – díszíthetem a karácsonyfát, várhatom az ajándékokat és már meglátogatott a Mikulás is.

Slovík Denis – karácsonyi csokit akarok.

Balga Attila – várom a Karácsonyt, mert kapok sok játékot amit szépen elrakhatok és kidíszítem a fát.

Hegedűs Marek – a Jézuska sok ajándékokat hoz, játékot.

Pajer Jozsko – örülök, hogy hull a hó, szánkózunk és ostyát sütünk.

György Márió - traktort szeretnék ajándékba kapni, nagyon várom már a Karácsonyt.

Fónod Nórika (4. évf.): Nagyon várom a karácsonyt, mert akkor együtt van a család.

Pástor Bernadett (4. évf.): Várom a karácsonyt, mert a éjjeli szentmise előtt mindig előadnak egy kis karácsonyi műsort, az idén egy angyal szerepet kaptam benne.

Baráth Sofia (4. évf.): Karácsonykor együtt a család, az egész nagy családnak – nagyszüleim, unokatestvéreimmel, keresztszüleimmel. Szeretem a karácsonyi meséket a TV-ben. Már nagyon várom a fellépésem a karácsonyi koncerten a templomban.

Sojková Petrana

Fónod Nórika

Bariak L'uboš

Bodzsár Évike (1. évf.) : Nagyon várom a karácsonyt mert kapok sok ajándékot. Várom a szépen kidíszített karácsonyfát,

Martin Ádám (1. évf.) : Várom a karácsonyt mert kint játszhatok a hóban, várom az ajándékokat és a karácsonyi sütit.

Tóth Karol (1. évf.): Mázaziskolában készültünk a karácsonyra, sütünk mézeskalácsokat az anyukákkal. Karácsonykor szép kidíszített fánk lesz amelynek a tetején csillag van. Szépen fog fényleni. Meglátogatom a nagyszüleimet, fogjuk várni a Jézuskát. Együtt fogunk TV-t nézni és várni az ajándékokra.

Baráth Sofia

Pástor Bernadett

Martin Dávid

Bodzsár Évike

Nászali Kristína

VENDÉGVÁRÓ FALATOK

Diós-csokis keksz

- 25 dkg liszt
- 20 dkg puha vaj
- 20 dkg kristálycukor
- 1/2 kk sütőpor
- csipet só
- 2 tojás
- 25 dkg darált dió
- 10 dkg durvára vágott dió
- 20 dkg étcsokoládé, durvára vágva

Elkészítés

A hozzávalókból tésztát gyúrunk úgy, hogy a csokoládé darabkákat csak a végén dolgozzuk bele. A tésztából diónyi nagyságú gombócokat formálunk, sütőpapírral bélelt tepsire sorakoztatjuk és tetejüket enyhén lelapogatjuk. 180 fokra előmelegített sütőben kb. 15-20 perc alatt megsütjük.

Párizsi salátás hóember

- 30 dkg párizsi
- 5 db főtt tojás
- 3 db savanyú uborka
- 1 majonéz
- 2 dl tejföl
- só, bors
- 1 ek mustár
- pici citromlé

Díszítéshez:

- olívbogyó
- piros paprika

Elkészítés

A majonézt, tejfölt, citromlevet, mustárt összekeverjük, sózzuk, borsozzuk, majd beleforgatjuk a felkockázott főtt tojást, uborkát és a párizsit. Egy tálcára halmozzuk, formára igazítjuk. A piros paprikából kivágjuk a sálját és a sapkáját. Kicsi majonézt teszünk a sapkája tetejére. A szeimei olívbogyóból, orra és a szája pici piros paprikából van.

Sík Sándor

Napkeleti bölcsek

Ama csillag után.
 A holdsugaras hideg éjszakán,
 Mint egy fehérlő, csendes álom,
 Úgy vonult el a komoly karaván.
 És elől ment a három.

A sziklás föld mogorván és kopáron
 Feküdt el lábaik alatt.
 Méltóságos sora a száz tevének
 A harmaton halkán haladt.
 És mintha fehér árnyak lengenének,
 Úgy vonult végig a fehér sereg
 A völgyön, ahol nem nőttek virágok,
 S a városon, ahol az emberek
 Nem virrasztottak és nem énekeltek.
 S ahol nem látta őket senkis em.

És így suhant el csendesen
 Életre éledt vágya Napkeletnek
 Az ezredéves éjszakán.

Ama csillag után.

Teremthette az Isten a rosszat is?

(a tudomány szemszögéből)

A világban mindennek van oka (a kauzalitás törvénye) és a rossz a világban, az életünkben objektíven létezik, akkor a Jó Isten kellett, hogy teremtsen a rosszat is? Hogyan is teremthette a végtelen Jó Isten a rosszat? Ez a kérdés már régóta érdekli sok laikust és tudóst. A történelem során szinte kialakult már egy teológiai ágazat, az ún. teodíció ami azzal foglalkozik, hogyan engedhette meg a Jó Isten a rossz keletkezését. Figyelemre méltó az Ószövetség szerint "Ki a világosságot alkotom és a sötétséget teremtem, ki békességet szerzek és gonoszt teremtek, én vagyok az Úr aki mindezt cselekszem" (Iz 45, 7)

Az előbbiekből az egész probléma egy más síkba tolódik el. Ahhoz, hogy a Teremtő a világon egy gondolkodó szabad lényt hozzon létre, be kellett hogy vezesse a determinisztikus és kaotikus dinamika létezését. Ezután a jó és rossz létezése eltolódik egy bizonyos kis fluktuációk terébe. Ezek a fluktuációk egy bizonyos hasznos, vagy kevésbé hasznos körülmények alatt képesek a rendszer fejlődését egy határozott irányba vinni. Bizonyára mindnyájan ismerjük a pillangó (paradox) esetét az óceán fölött. Nagyon elég egy kis indíték a szárnyai lebegésétől, hogy milyen irányba indikálja a klimatikus front hatását. Ha a klimatikus frontot egy kiszáradt területre irányítja, akkor ez a dinamika jó. Ha viszont a pillangó szárnyai az esős a fellegetek vízzel telített területekre irányítja, akkor szinte vízőzön keletkezhet és ekkor ez a dinamika rossz. Vagyis ezt a folyamatot szemléletesen jónak vagy rossznak mondhatjuk a „pillangótól függően az óceán fölött”.

Ez így működik általánosan és univerzálisan az anyagi és szellemi szférában is. Vegyünk egy példát a betegségek közül (leukémia, AIDS), ezek a determinisztikus káosz szerint működnek. Gyakorlatilag egy kis fluktuáció (bármikor előfordulhat) irányíthatja a betegség fejlődését nagyon széles spektrumú lehetőségek felé. Némely lehetőségek a vírusok kihalását okozzák, vagyis gyógyulás (orvosság hatása nélkül) következik be. Más lehetőségek pedig a vírusok elszaporodását eredményezik és a halál következik. Vagyis a fluktuációk hatására az érintett ember jónak vagy rossznak kvalifikálja az esetet. Ezek az esetek a klinikai praxisban tényleg

megfigyelhetők.

Ebből arra következtethetünk, hogy az Isten nem teremtette sem a jót, sem a rosszat (legalább is nem a konkrét alakjában), de a Teremtő által használt „technológia” a világ teremtésénél, - hogy legyen benne saját képére hasonló szabadon gondolkozó lény (az ember) - , apró evolúciós lépésekkel az ember szempontjából egy bizonyos menet jóvá, vagy rosszá is alakulhat. A morális kvalitás terén még a szituáció azzal komplikálódik, hogy az Isten az embert, mint szabad akaratú lényt teremtette. A genezist az evolúció „technológiájában” kell keresni. Szépen kifejezte ezt Teilhard de Chardin, ahogy írja: „Ha az evolúció egyetlen módszer, amellyel az Isten a világot teremtette, akkor a rossz egy kikényszerített kísérő jelenség”.

Az ember elméjében spontán ötletek és konstrukciók keletkeznek, vagyis az ember cselekedhet jót vagy rosszat is, ha találkozik egy másik emberrel, segíthet neki, vagy meglopja és rosszat tesz neki. Az Isten az embernek szabad akaratot adott, vagyis cselekedhet jót vagy rosszat. Ezt

még sok és széles spektrumú faktor befolyásolhatja: nevelés, környezet, iskolázottság, tanult és jelenített információk... Ez mind együtt dönt arról, hogy az ember morálisan, vagy amorálisan fog cselekedni, vagyis jót vagy rosszat fog tenni. Az Isten nem teremtette Ábelt jónak és Káint rossznak, de mindkét eset kigenerálódott annak a mechanizmusnak a keretén belül, amit az Isten e világnak szánt. Szép példát találunk erre a Szentírásban. Az Isten nem teremtette külön a búzát és a konkolyt. Mindkettő az evolúció teremtményeként keletkezett. Az egyik az ember részére jó a másik rossz. Jogosan kérdezhetjük, az Isten miért nem biztosította be, hogy azok a fluktuációk amelyek a rosszhoz vezetnek ne létezzenek? Az univerzális dinamika keretében, amely karakterisztikus e világban, isteni intervenciót jelentene a világ menetébe, vagyis csodák bekövetkezését igényelné. Miért nem akarja ezt az Isten? Erre is találunk kimerítő választ a Szentírásban. „Hagyjátok nőni a búzát és a konkolyt is, nehogy a konkoly irtásánál letaposátok a búzát is”. Ha az Isten meg akarná akadályozni a konkoly keletkezését, akkor a kaotikus dinamika létezését is likvidálnia kellene, de ezzel megállítaná a jó keletkezését is, de ezt az Isten nem akarja. Hogy is kezeljük a jó és a rossz problémáját a világban? Erre is van iránymutató: „Az aratás idejében a konkolyt különválasztjuk a búzától és tűzre vetjük” Az embernek el kell fogadnia a jó és rossz keletkezésének a mechanizmusát, de ha már keletkezett az egyik is és a másik is a rosszat el kell ítélnie és csak a jót tenni. Az ember az Istentől szabad akaratot kapott és elég kellő információt és kegyelmet, hogy miként dönt, már csak az embertől függ,

Rá akartam mutatni a jó és a rossz problémájára, de erre nem szabad statikus szempontból tekinteni, hanem dinamikusan, vagyis a folytonos keletkezés és változás szempontjából. Ez a hozzáállás mutat bizonyos megoldást a jó és a rossz genezisére/keletkezésére. A rossz problémájának megjelenése a hit és a természettudomány viszonyában figyelmeztet arra, hogy a természettudomány nem kerül szembe a hit tanításával, pozitív szerepének azonban megvannak a maga korlátai. A természettudományos világkép alapvonásait tekintve összhangban van a keresztény hittel.

Hústyava István

Szinezétek ki a képet és a sekrestyében található – erre a célra kihelyezett dobozba – dobjátok be.

A legszebbek jutalomban részesülnek.

A csábi plébániaközösség lapja, V. évfolyam 3. szám, 2012. Karácsony.

Felelős szerkesztő: ThLic. Balga Jácinta.

Római Katolikus Egyház – Csáb, Petőfi utca 31, 991 25 Csáb.

Tel.: +421 4882 148, +421 903 174 933.

E-mail: fara.cebovce@gmail.com

Web: www.fara.cebovce.sk

EGY JÓ TANÁCS

Csak egy életünk van és ebben az egyben kell jónak, tökéletesnek és boldognak lennünk.

De, hogy legyünk jók? Hogy legyünk tökéletesek? És hogy lehetnénk boldogok a mai világban?

Szeretet nélkül sehogy. Ha a szeretet hiányzik az ember életéből, akkor bizony egy nagyon lényeges dolog hiányzik. A szeretet felülmúl minden technikát, sőt az ember teljesítményét is felülmúlja. Ezt a szeretetet viszont táplálni kell, mint ahogy az életet magát is táplálni kell, hogy ha majd eljön az utolsó óránk, az utolsó szívdobbanás egy szeretettel teli szív utolsó dobbanása legyen.

És mikor lelkünk átszáll a szűk folyosón, mely folyosó a túlvilággal köt minket össze, majd ott áll őrangyalunk, kedvesen megszólít, hisz már jó régen ismer és megkérdi, melyik ajtón szeretnél bemenni? És mi olvassuk: egyikén A MENNYORSZÁG AJTAJA, másikon A POKOL AJTAJA, és egy harmadikon A MEGTISZTULÁS

AJTAJA. Persze mindenki a mennyország ajtaja felé néz, majd az őrangyal ennyit mond: vedd elő a kulcsodat és amelyik ajtótól van kulcsod oda bemehetsz.

A mennyország ajtajához a szeretet a kulcs, és a jócselekedeteid, a szenvedéseid, melyekkel Jézussal egyesültél, fordítják el a kulcsot a zárban.

A másik kulcs a gyűlölet, és elfordítják a gonoszágaid, az élvezetek, melyekkel az ördöggel egyesültél. Ez a kulcs a pokol ajtaját nyitja.

A megtisztulás ajtaját két piciny zár nyitja ki. Az egyik zár kulcsa egy kis jóság, egy kis szeretet. A másik zár kulcsa egy kevés gyűlölet, egy kevés gonoszság.

Ha majd a mi kulcsunk nem azt az ajtót nyitja, amelyen mi be szeretnénk menni, őrangyalunk majd ennyit mond: én figyelmeztettek naponta, óránként, sokszor percenként, de te nem figyeltél rám.

Mi jobban figyeljünk oda, mit mondanak embertársaink, de még ennél is jobban arra, mit mond őrangyalunk. A világ zajában nem halljuk meg, észre sem vesszük, hogy léteznek. De ha egy csendes helyre húzódnak és figyelmesen imádkozunk, vagy saját szavainkkal, gondolatainkkal beszélgetünk Istennel az Úr Jézussal, vagy Máriával az őrangyalánk is ott van és közvetít a Szentlélek által, kit mint tudjuk az Úr Jézus küldött nekünk, hogy ne legyünk egyedül és összekössön minket a mennyországgal.

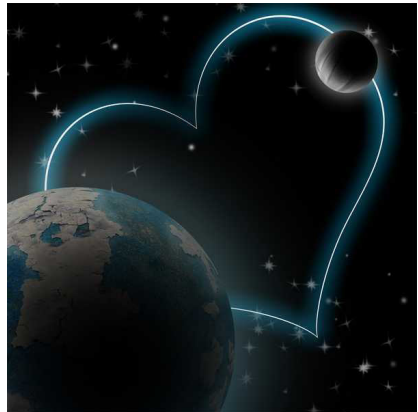
A levegő megmozgatja a hangszálakat, ezeket a rezgéseket a dobhártyánk érzékeli és az agy feldolgozza. Őrangyalunk nem a fülünkön keresztül szól hozzánk, de a végeredmény ugyanaz, mert az agyunk feldolgozza és megértjük, csak figyelniük kell és tudni elfogadni akkor is, ha mi mást szeretnénk. Ezért kell az

őrangyal, hogy figyelmeztessen, óvjon, védjen a rossztól.

A Jó Isten azt látta, hogy mi emberek előbb megteesszük a rosszat, mint a jót és ezért minden ember mellé egy őrangyalt állított. Most lehet azon gondolkodik, hogy küld minden ember mellé még egyet. Gondoljuk át mit kéne változtatnunk. Hogy lehetnénk jobbak és egyre jobbak. Életünk pedig ez által szebb lehetne és egyre boldogabb.

Mert csak egy életünk van és ebben az egyben kell jónak, tökéletesnek és boldognak lennünk!

Húšťava Ferenc.

VIDÁM SAROK

Két párna beszélget:

- Hogy vagy?
- Rosszul.
- Miért?
- Huzatot kaptam.

Papa, tegnap egy bűvész egy százasból rózsát varázsolt.

- Az semmi. Az anyád egy ezrest kalappá tud varázsolni.

A betlehemi barlangban megszületik a Gyermekek.

József és a pásztorok körülállják a Kisdedet.

- Nevet kellene neki adnunk – mondja az egyik pásztor.
- Legyen a neve Szaniszló! – mondja a másik.

Szűz Mária erre riadtan közbeszól:

- Jézusom!
- Na ez is jó lesz ...

Sajnos nem könnyű kiirtani a babonáságot! Az egyik faluban így beszélgettek a templomba járó asszonyok:

- Hallottátok, hogy jövőre az Újév péntekre esik?
- Bizony, még hozzá első péntekre!
- Hát ez csudálatos! – szólal meg az asszonyok „esze”. – És milyen szerencse, hogy nem tizenharmadika is egyúttal...

A plébános hirdetést tesz közzé a helyi újságban:

„Őszinte részvétem annak a tolvajnak, aki a múlt héten ellopta huszonöt éves kocsimat. Ha használni is fogja, akkor bizonyára gyakran gondol majd rám ...”

A plébános megkérte a sekrestyést, hogy vásároljon még egy füzér karácsonyi lámpáckát a templom díszkivilágításához, mert a meglévők nem érték körbe a homlokzatot. Az meg is vette, és úgy döntött, nagy hőstettet hajt végre: nem törődve a tériszonyával, felmászik a magas létrára és egyedül felrakja. A hatalmas munka után, még remegő lábakkal, bekapcsolta a díszkivilágítást, majd felnézett, hogy gyönyörködhesen munkája eredményében.

Száz üres kis foglalat meredt rá a torony alól.